

laver man en Foranstaltning, der hjælper hverken det Gne eller det Andet; den maa atter gjøres om, og paa den Maade ødes og spildes der Masser baade af Tid og af Penge.

Alle disse Betragtninger gjøre, at jeg er ganske enig i, at Løsenet for Finantsbehandlingens under disse Forhold maa være fremfor Alt: Sparommelighed. Disse almindelige Bemærkninger har jeg ønsket her at forudskikke. Jeg er iøvrigt i hvert enkelt Tilfælde gaæet ud fra, at de Udgifter, der, saa vidt det har været mig muligt at skjønne, maatte anses for nødvendige eller dog særdeles hensigtsmæssige, burde indstilles til Bevilling. Da yderligere har jeg ment, at Udgiftsposter, som man sandsynligvis alligevel om kortere eller længere Tid vil blive enig om, kan man ligesaa godt tage i Nar som skyde dem ud i Fremtiden. Derimod alle andre mere tvivlsomme Foranstaltninger er jeg enig i at stryge af Finantsloven. For Resten agter jeg ikke inder den kommende Forhandling at udtale mig vidtløstigt om hvert enkelt Vædringsforslag. Der er jo af saadanne stillet omtrent halvserde hundrede Stykker; skulde vi drøfte hvert af dem grundigt, vilde det dog blive lidt for meget. I Dag have vi den sidste Januar, og der er endnu et langt Stykke Vej til 3die Behandling. Jeg tror, det vilde være heldigt at bestræbe sig for at spare Tid. Jeg har naturligvis saa meget mindre Grund til at tale udførligt om alle de stillede Forslag, som det efter gammel Erfaring er givet, at det, Finantsudvalgets Flertal indstiller, er sikkert paa at blive vedtaget (Afskydelse). Sa det er ganske rigtig; men derved bliver en vidtløstigt Diskussion i Salen ikke stort andet end tomme Deklamationsnumre. Det er maaste af og til nødvendigt i parlamentariske Forsamlinger at aflevere saadanne Numre af Hensyn udad til; men vi herinde, vi kunne jo nok tilstaa for hinanden, hvad Værd vi mellem os tillægge et glødende Foredrag om Sandpøserne eller om en ny Trakke til Akademiets Natvæget.

Angaaende den Del af Budgettet, der i Dieblisset ligger for, skal jeg indskrænke mig til følgende Bemærkninger. Jeg har ikke anset det for rigtig at gaa med til at negte de Forhøielser i de løbende Udgifter, som nødvendigvis fremkomme fra Nar til Nar allerede paa Grund af Befolkningens Stigning. Derimod er jeg med til at negte Udgifter til Bygningsforanstaltninger, som jeg anser for at være flet og mangelfuldt motiverede. Postvæsenet er paa Finantslovforslaget beregnet med et Overskud af omtrent 24,000 Kr., Telegrafvæsenet med et

Uderskud af omtrent 82,000, saaledes at der tilfammen fremkommer et Deficit af c. 58,000 Kr. Med de Regtelser, som Flertallet foreslaar, vil der paa de to Konti tilfammen fremkomme et Overskud af omtrent 212,000 Kr. Dette kan i og for sig vistnok ikke anses for at være for stort, naar der skal være det, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgfreds (Scharling) anser for rimeligt, nemlig en passende Forrentning af de i Post- og Telegrafvæsenet anbragte Kapitaler. Smidlertid foreslaar jeg kun at gaa med til Regtelser, hvorved Overskudet bliver c. 100,000 Kr. Der er kun et enkelt Punkt, jeg særlig vil henlede Opmærksomheden paa. Det er Flertallets Regtelser af de begjærede nye Postbude i Kjøbenhavn. Jeg tror, at Postvæsenets Fordringer i Modsetning til mange andre Dele af Budgettet ere affattede forholdsvis moderat. Jeg tror ikke, at der netop her er begjæret flere Gange mere, end hvad der nødvendigvis behøves. Og jeg tror, at af samtlige Postvæsenets Begjæringer er den nævnte Bevilling den mest presserende. Hvis denne ikke gives, vil, efter hvad jeg erfarer, Brevombæringen maatte betydelig indskrænkes. Naar, det er Noget, man til Nød kan finde sig i; men det vil være meget ubehageligt. Jeg tillader mig at henstille dette særlige Punkt til fornyet Overveelse inden 3die Behandling. — Hvad derimod angaar Udvidelsen af Kjøbenhavns Postgaard, hvortil er begjæret omtrent 75,000 Kr., er jeg enig i at negte dette Beløb. Det fremhæves fra Regjeringens Side, at naar den Bygning, som er foreslaact, bliver opført, vil hele Postvæsenets nuværende Grund være fuldt bebygget, og at der ikke vil være mere Plads til Udvidelser; samtidig tilføies den Trost, at i andre store Byer har det i de senere Aar været nødvendigt at foretage Udvidelser af Postvæsenets Lokaler i meget stor Maalestok og med „overordentlig stor Bekostning.“ Det er vistnok fuldstændig sandt, og det er ogsaa muligt, at man kan komme til lignende Nødvendigheder hos os; men naar man indser, at man staar overfor en saadan Mulighed, forstaar jeg ikke, hvorfor man da ikke søger for at faae lagt en Plan om Postgaardens fremtidige Udvidelse eller om dens mulige Rytning, eller om Rytningen af visse Dele af Trafiken, eller om hvad man overhovedet er til Sinds at gjøre. Man bliver ved at lappe paa det Gamle og foretager Forandringer, som hverken ere det Gne eller det Andet. Dette er et enkelt Punkt af de mangfoldige, hvor Regjeringens Forslag vidne om fuldstændig Planløshed. Denne Regtelse er jeg altsaa med til at anbefale.